

ΕΙΣΗΓΗΤΙΚΗ ΕΚΘΕΣΗ

στην Πρόταση Νόμου «Για την κατάρτιση των συνδέσεων των δικαστηρίων με κλήρωση».

Προς τη Βουλή των Ελλήνων

Παρά τις μεγαλύτερες και υποχρέσεις της Κυβέρνησεως για αναβάθμιση της Δικαιοσύνης και προστασία της ανεξαρτησίας της, το Υπουργείο Δικαιοσύνης με διάφορες υπεργραφές και καθυστερήσεις απορρέει επιμελώς να ικανοποιήσει ένα χρόνιο αίτημα των δικαστών και μια επίμονη πρόκληση της Νέας Δημοκρατίας: Την καθιέρωση της κλήρωσης κατά την κατάρτιση των συνδέσεων των δικαστηρίων. Χωρίς αμφιβολία το ενδιαφέρον αυτό σημείο είναι και ο λόγος που ο νέος «Οργανισμός των πολιτικών και ποινικών δικαστηρίων», έστω και από την 7.3.1984, μένει στα συρτάρια του Υπουργείου ενταξιασμένος στη σιωπή.

Η άρνηση της Κυβέρνησεως να προχωρήσει σε αυτό το απρότακτο και ασφαλές μέσο για την εξασφάλιση του αδιάλειπτου της δικαστικής κρίσης δε φαίνεται ωστόσο να έχει σαν εξήγηση μόνο την αδιαφορία, αλλά εμπάλλησε σε δλιβερές σχέσεις που επιδεικνύονται και από τα γεγονότα. Όπως προκύπτει από επίσημα στοιχεία, οι γνωστές δικές τύπου πολιτικού περιεχομένου επανειλημμένα συστηματικά τα ονόματα ορισμένων μόνο δικαστών, ενώ συμβαίνει μάλιστα και το καταπληκτικό φαινόμενο στις αλληλεπλήρεις μετ' αναβολή δικαιοσύνης της ίδιας υποθέσεως να καταλαμβάνουν την έδρα οι ίδιοι ακριβώς δικαστές. Αν τώρα προστεθεί και το ότι οι περισσότεροι από τους δικαστές αυτούς έχουν ευνοηθεί από την Κυβέρνηση με το ηθικό και υλικό προνόμιο να μετέχουν σε διάφορες επιτροπές και συμβούλια (π.χ. αθλητικοί δικαστές), αντιλαμβάνεται κανείς πόσο σοβαρά πλήττεται η προς τα έξω εμπέδωση της Δικαιοσύνης.

Γίνονται πράγματα δλιβερά, η ελληνοική Δικαιοσύνη που σήμερα επιτελεί με αξιοθαύμαστο ηρωισμό το υψηλό έργο της προστασίας της Δημοκρατίας να αμαυρώνεται από εντυπώσεις, για τις οποίες δεν ευδύνεται η ίδια, αλλά ούτε και οι συγκεκριμένοι λειτουργοί της που ατραλώς άθελά τους γίνονται αντικείμενο πολιτικής εκμεταλλεύσεως.

Για τους λόγους αυτούς επιβάλλεται να εισαχθεί το ταχύτερο το σύστημα της κλήρωσεως που προτείνεται παρακάτω.

Με το άρθρο 1 καθιερώνεται η γενική αρχή ότι οι συνδέσεις πρέπει να καταρτίζονται πριν από τον προσδιορισμό των υποθέσεων που θα δικαστούν.

Με το άρθρο 2 καθιερώνεται για τα πολιμελή δικαστήρια το σύστημα της κλήρωσεως και περιγράφεται ο ειδικότερος τρόπος διεξαγωγής του.

Άρθρο 1.

Οι συνδέσεις των δικαστηρίων καταρτίζονται έτσι, ώστε οι δικαστές που θα συγκροτήσουν τη σύνδεση του δικαστηρίου να έχουν ορισθεί πριν από τον προσδιορισμό των υποθέσεων που θα δικαστεί η σύνδεση αυτή. Η κατάρτιση γίνεται αντικειμενικά και με υπηρεσιακά κριτήρια.

Άρθρο 2.

1. Στα πρωτοδικαία και εφετεία που υπηρετούν περισσότεροι από είκοσι δικαστές και στις εισαγγελίες τους οι συνδέσεις των ποινικών δικαστηρίων (πλην των αθλητικών) καταρτίζονται με κλήρωση.

2. Η κλήρωση για την κατάρτιση των συνδέσεων για τις δικασίμους κάθε ιπτός γίνεται από το πρώτο Τριμελές Πλημμελειοδικαίο ή Τριμελές Ποινικό Εφετείο δημόσια συνεδρίαση, κατά την τελευταία δικασίμια του προηγούμενου μηνός. Για το σκοπό αυτό οι δικαστές και εισαγγελοί που διευδύνουν το δικαστήριο και την εισαγγελία καταρτίζονται πίνακες με τα ονόματα των δικαστικών λειτουργών κατά κατηγορίες (πρόεδροι, δεξιά μέλη, αριστερά μέλη κλπ.). Με βάση τους πίνακες καταρτίζονται κλήροι και τοποθετούνται σε χωριστές κατά κατηγορίες διαφανείς κληρωτίδες από τις οποίες διενεργείται η κλήρωση.

Άρθρο 3.

Απαγορεύεται να προσδιορισθεί ή να συμβληθεί υπόθεση σε δικασίμιο για την οποία έχει γίνει η κλήρωση της σύνδεσης του δικαστηρίου.

Άρθρο 4.

Η μη τήρηση των άρθρων 1-3 συνεπάγεται ακυρότητα που κλύπτεται αν δεν προταθεί μέχρις ενάρξεως της αποδεικτικής διαδικασίας.

Αθήνα, 31 Μαρτίου 1986

Οι Προτείνοντες Βουλευτές

Άννα Ψαρουδά—Μιανάνη, Νικόλαος Κατσαρός, Βύρων Γ. Πολυδώρας, Αθανάσιος Σαρχάς, Διονύσιος Μπουλούκος, Αθανάσιος Δερβένιγας, Παναγιώτης Κούτρας, Νικόλαος Κωστάκης.